

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség közleményében közlésezi az egyház határozott álláspontját a hazánkon, Magyarországon keresztül a szabadabb világba menekülni próbáló muzulmán, keresztény és más vallású vagy vallástalan testvéreink megsegítésével kapcsolatban

„...a szegény bujdosókat házádba bevigyed...” (Ézsaiás könyve 58,7)

Magyarország rendszerváltás utáni története drámai fordulóponthoz közeledik. Az forog kockán, hogy népünk az emberség és embertelenség közt húzódó egyértelmű határ melyik oldalán köt ki.

A mai napon életüket, családjukat féltő, hónapok óta vándorúton lévő és hosszabb ideje méltatlan körülmények között táborozó menekültek közül mintegy ezren gyalog elindultak Ausztria felé. Van közöttük háborús mozgássérült, sok a gyermek, a nő, a gyenge kiszolgáltatott ember. A mintegy 250 km-es út napokig tarthat. Éjszaka már viharok várhatók.

Ugyancsak a napokban a nyugatra távozás reményében jóhiszeműen vonatra szállt (és menet közben másfelé irányított) menekültek Bicske közelében a vonaton vagy a vasúti töltésen várakoznak, úgy érezve, hogy félrevezették őket. Azt üzenik, hogy többen közülük öngyilkosságot követnek el, ha nem engedik őket békében távozni Európa emberségesebb területeire.

A mai napon a Magyar Országgyűlés módosítani kívánja a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényt, mely tovább korlátozná alapvető polgári jogainkat, és lehetővé tenné, hogy az irgalmasság konkrét gyakorlása miatt, menekültek befogadása esetén, minden ügyészi és egyéb felhatalmazás nélkül rendőrök otthonainkba behatoljanak, elhurcolják a menekülteket, és alkalmasint börtönnel büntethessék azokat is, akik menedéket nyújtanak. Megjegyezzük, hogy a szakemberek véleménye szerint ez a félelem alaptalan, mert a törvénymódosítás sem büntetné az önzetlenül, ellenszolgáltatás nélkül nyújtott segítséget.

Ezekben a napokban magas rangú papi méltóságok nyilatkoztak arról, hogy menekültek, civil vagy egyházi segítése a továbbiakban törvénytelenységnek, mi több egyenesen embercsempészetnek minősülhet, és törvénytiszteletre buzdítottak.

Egyházunk, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség mindig az igazságos, tisztességes, emberséges törvények betartására bátorította híveit. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy vannak történelmi pillanatok, amikor minden hívő ember tudhatja, hogy elsősorban „Istennek kell inkább engedni” (Apostolok Cselekedetei 5,29)

Egyházunk a maga részvétele mellett kezdettől fogva támogatott minden civil kezdeményezést, mely a szenvedők szükségén enyhíteni akart, és jó szívvel segítette azokat a hivatalos szerveket is, melyek ugyancsak tekintettel voltak az emberségre is. Ma ők Magyarország igazi arca, Isten áldjon meg mindenkit, aki megérti a menekülők szükségét és cselekszik. Az egyház jelenleg is folyamatosan segíti a menekülteket, elfogad és továbbít minden ezt lehetővé tevő felajánlást. Mindenkit bátorítunk arra, hogy hallgasson a lelkiismeretére és a szívére, és ne várjon hatósági engedélyre, ha tud és akar segíteni. Megvetjük az embercsempészetet, és elítéljük a szükség vámszedőit. Elvárjuk a velük szembeni határozott hatósági fellépést. De készek vagyunk kiállni mindenki mellett, akit emberséges tettei miatt támadnak vagy felelősségre akarnak vonni.

Híveinket, testvéreinket emlékeztetjük arra, hogy hetven évvel ezelőtt is fordulóponthoz érkezett Európa és a világ történelme. Ezekben a napokban készült összeülni a Potsdami konferencia határozata alapján Londonban az a tanács, mely kidolgozta a megkötendő nemzetközi békeszerződések és jóvátétel feltételeit. Hetven év béke után ne szítsunk új feszültséget, mely törékeny békénket összeroppanthatja. Kérjük a Magyar Parlamentet, gondolja át törvényalkotási terveit, és olyan jogszabályokat alkosson, melyek első helyen figyelnek az emberiesség szempontjaira. Elvárjuk Magyarország kormányától, hogy felelős döntéseket hozzon a menekülők helyzetének gyors, emberséges és tisztességes kezelésére. Feltétlenül fontosnak látjuk, hogy Magyarország ne maga akarja meghatározni, hogy milyen legyen Európa menekült politikája, hanem legyen konstruktív résztvevője a közös válságtervek kidolgozásának.

Kérjük, szüntessék meg a Magyarország határain még meglévő fölösleges és veszélyes drótakadályokat.

Bátorítjuk polgártársainkat és testvéreinket, hogy bátran tegyenek meg mindent a menekülőkért. Ne feledjék el, hogy hetven évvel ezelőtt Salkaházi Sára, Slachta Margit, Sztehlo Gábor és néhányan mások ugyancsak nem vártak külön törvényi engedelemre ahhoz, hogy mentsek azokat, akik a kor felfogása szerint „illegálisan” próbálták menteni a maguk és szeretteik életét. Ne kényszerüljünk ismét hetven évet várni arra, hogy boldogoknak, szenteknek vagy egyszerűen csak példaképeinknek láthassuk azokat, akik inkább figyeltek az Istentől belénk oltott örök lelkiismeret szavára, mint az éppen aktuális politikai megfontolásokból született, az emberiességet figyelmen kívül hagyó jogszabályokra.

Budapest, 2015. szeptember 4.

Iványi Gábor lelkész,
a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke